

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

В. „Плевенски Гласъ“

излиза всяка неделя — сутринта.

ЦѢНАТА НА ВѢСТНИКА ЗА ВЪ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева

„ шестъ мѣсеца . . . 4 „

ЗА ВЪ СТРАНСТВО:

За година 10 лева

„ шестъ мѣсеца . . . 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ
ВѢСТНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИЙ КЛУБЪ

НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се помещава въ адвокатското писалище на Г-на Ив. Ив. Дюковъ.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ четвърта страница, а по 5 ст. на първа страница.

За приставските обявления се плаща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Обявление.

ИСПЪЛНИТЕЛНА И АДВОКАТСКА КОНТОРА.

Подъ управлението и ръководството на Г-нъ Христо Данаиловъ — Адвокатъ въ Плевенъ, се отваря изпълнителна контора, която ще се помещава въ адвокатското писалище на адвоката Ив. Ив. Дюковъ въ Плевенъ.

Имѣющитѣ нужда, умоляватъ се, да иматъ пълно довѣрие, както имъ се обѣщава бързо изпълнение работитѣ имъ. Освѣнъ изпълнителнитѣ дѣла, съдружно ще се зематъ дѣла прѣдъ мировитѣ сѣдилища. — 1 — 3

Вжтрѣшния принудителенъ заемъ чрѣзъ одържане отъ заплатата на чиновницитѣ — въ свѣтлината на политическата икономия.

Безисходно ще бѣде всекога, както политическото, така и икономическ. положение на една страна, когато къмъ външнитѣ обстоятелства се присѣдини и дебалото невѣжество на ръководящитѣ нейнитѣ сѣдбини. И не само безисходно ще е положението, но и края отъ държавния животъ на тая страна неможе да бѣде другъ, освѣнъ икономически фалитъ и като слѣдствие отъ това — политическо робство. И ако това може да се смѣта, като общо правило, то за нашата страна трѣбва особено да се натърти. Прѣзъ 20 годишния ни свободенъ животъ, на политическата арена у насъ сѣ се подвизавали, съ малки исключения, крѣпки невѣжи и испечени въ партизанскитѣ кални борби акробати. Ето ви имате шанс! единъ тъменъ, назадиначъ човѣкъ, остатъкъ отъ езуитскитѣ врѣмена; единъ глупавъ, жестоко сърдеченъ и свирѣпъ полицай, единъ мстителенъ правовѣдъ, единъ невѣжа финансистъ, хитръ охранителъ на своитѣ джебове, единъ политически карагозчия въ пълната смисъл на думата, единъ кабинетенъ кълвачъ, и единъ шинелъ, който не е нищо повече, освѣнъ шинелъ. И на тая, като че ли нарочно пробирана група отъ политически и умственни несъстоятелности, е повѣрена сѣдбата на България, е дадена властта, деликатната оная държавна властъ, която достойно могатъ да обладаватъ само истински патриоти, високообразовани умни хора. Че това не сѣ само голи думи, показватъ многочисленнитѣ данни изъ дѣятелността на тия хора отъ най послѣдното настояще. Единъ отъ многото факти е и вжтрѣшния чиновнически принудителенъ заемъ. Ний настояваме, че тоя заемъ, и установляющия го законъ, сѣ една голѣма безмислица, едно крайно неразбирание и на най елементарнитѣ понятия на поли-

тическата економия и, опирайки се на законитѣ на тая наука, ще се постарамъ да докажемъ това наше твърдение.

Въ началото на XV столѣтие, вслѣдствие на ослабване на феодализма, постепенното концентриране на властта въ рацѣтѣ на царетѣ и императоритѣ; образуванието на градоветѣ и развиванието въ тия послѣднитѣ занаятитѣ, които захващатъ да показватъ зародишъ на мануфактура; създаване на постоянна войска и увеличаване на придворнитѣ луксози, а въ резултатъ отъ това — и увеличаване расходитѣ, необходими за тѣхното поддържане, и пр. и пр. почна да се чувствува силна нужда отъ испитани познания по економическитѣ работи. Поставенъ въ срѣдата почти на такива обстоятелства, Ригардъ II се обръща къмъ търговскитѣ корпораций въ Лондонъ съ запитване, какви срѣдства да се употребятъ за запазване народното благосъстояние? По късно нуждата отъ такива провѣрени, а главно научни познания, се е чувствувала толкова силно, че тя ипрѣмѣнно се събуди да рѣди на първа рѣка, меркантилизма. Първата форма, въ която се образува меркантилизма, бѣ учението за паричния билансъ. Казваше се, че паритѣ били богатство, слѣдователно, искали една страна да бѣде богата, трѣбва да се стрѣми да се сдобие, колкото се може съ повече пари. А за тая цѣль на износа на паритѣ въ странство трѣбва да се поставятъ най голѣми прѣчки, а на задържането имъ въ страната да се правятъ най голѣми улѣснения. За сполучливото достигане до желаемия резултатъ сѣ се прѣдлагали сумма практически срѣдства, които могатъ да се четятъ въ всеки учебникъ по политическата економия и които тукъ да изброяваме, мѣстото не ни позволява.

Практическото приложение на учението за паричния билансъ трѣбваше да доведе до истината, че не паритѣ сѣ богатството, а необходимитѣ за удовлетворение на нуждата прѣдмѣти. И това повѣде къмъ създаване новата ядка на меркантилизма — учението за търговския билансъ. Колко, то се може повече пари да се привличатъ отъ странство, а по малко да се изнасятъ. И за да се достигне това, продавайте въ странство повече отъ колкото купувате, а купувайте само сурови прѣдмети, които, прѣработени послѣ, да можете да продавате съ двойни цѣни вънъ — това горѣдолѣ бѣ крайната цѣль въ тая търговска политика. Както при паричния билансъ, така и при търговския, протекционизма е билъ необходимо условие. Държавата трѣбва да указва най щедро своята помощ и да прибѣгва до всички необходими мѣроприятия за достижение резултатитѣ, прѣдвидени отъ тия двѣ учения.

Кждѣ срѣдата на XVII столѣтие се появи учението на физиократитѣ съ неговото типично Laissez faire, Laissez passer, гениалния модифекаторъ на което е Адамъ Смитъ. Тая школа, ръководена повече отъ политически съображения, плодъ на онова врѣме, на чело съ Франсоа Кени, е вѣстанала противъ всеко намѣса на държавата, противъ всеко покровителство, ка-

то е искала неограничена свобода за частната економическа дѣятелностъ. Това учение, както се вижда, е било повече плодъ на революционния духъ на онова врѣме и има за свои сподвижници масса видни дѣятели изъ всичкитѣ клонове на економическия, политическия и литературенъ животъ, особено въ Франция.

Като пропустнимъ утопистическитѣ учения на дребнобуржуазнитѣ економисти, по рѣдъ ще трѣбва да се спрѣмъ на Фридрих-Листовата национална система на политическата икономия, която, може да се каже, е суровия материалъ за по-късното развитие дори до днешно врѣме на буржоазнитѣ политико-економически учения. Като вѣстава съ всички сили противъ учението на школата на свободната конкуренция, той съвсѣмъ не е съгласенъ съ твърдението, че търговския балансъ е мъртво понятие. Той противопоставя Англия на Франция — и се пита: какво би станало, ако вноса на Англия въ Франция продължава нѣколко години въ загуба на послѣдната? Това, казва той, би било едно болнабо отношение, което създава една економическа зависимостъ всекога въ врѣда на по-слабата страна. Паритѣ сами прѣдставляватъ цѣни или сѣ стоки, не въ смисълъ на благородни метали, а като еквиваленти на цѣни, на стоки. Ония парични цѣни, които се изнасятъ отъ страната, сѣ цѣни на внесени стоки, слѣдователно отношението мѣжду вноса и износа прѣдставлява почти взаимното отношение между да дава, да взема въ частното вземане — даване на индивидума. Това отношение е именно нѣщо, като търговски билансъ, и, ако то съществува въ щета на една отъ двѣтѣ страни, може да се каже положително, че интернационалната търговия на тѣзи страна е насочена въ кривъ пѣтъ.

За да свършимъ съ общия краткъ прѣгледъ на развитието на економическитѣ учения до днесъ, ще трѣбва да прибавимъ, че всичкитѣ най нови економически школи, като историческата, реалистическата и пр. сѣ съгласни върху факта, че економическитѣ закони не всеждѣ еднакво сѣ приспособени: индустриално заякналата страна всекога ще има надмощие надъ индустриално слабата и, слѣдователно, економическитѣ закони, които биха били въ полза на послѣдната, ако не сѣ врѣдни, то поне не сѣ полезни за първата. Какво покровителство напр. бихте указвали на възмъжелия надъ дѣтето? Тия сѣждения особено сѣ важни за отношението на България къмъ Австрия и другитѣ индустриални силни държави.

Съ освобождението границитѣ на България бидоха разтворени най широко за западноевропейската цивилизация и промишленостъ. Спекулативнитѣ държави, особено Австрия, които имаха да рѣшаватъ нашата сѣдба въ Берлинъ, разбраха много хубаво момента, и съ една почти нахална алуваност създадоха за себе си чл. 8 отъ Берлинския дѣговоръ, който яко свърза рацѣтѣ на младото Княжество въ управление на економическото му положение.

Западната цивилизация донесе нови

вкусове и прѣдизвика масса нови потрѣби: онова, което до вчера бѣше луксусъ, стана днесъ нужда. Българина консумира сега много пѣкти повече и десетично повече разнообразни прѣдмѣти, отколкото напрѣдъ. Новитѣ условия разлагатъ само патриархалния икономически битъ, безъ да сж въ състояние да създадѣтъ новъ, подходящъ на врѣмето. Търговското отношение на България напр. къмъ Австрия, прѣдставлява слѣдующата картина: една богата и младоносна градина, съвършено заградена, въ която безпрѣпятствено могатъ да се вмъкватъ всевъзможни обирачи, се намира въ борба съ една покрита съ фабрики и пълна съ чифутски капитали страна. Отъ Австрия купуваме 100 разни артикула, а и продаваме едва ли не само единъ; на Австрия даваме годишно сто милиона фравка, а вземаме отъ нея само единъ милионъ. Явно е за всѣкого, който не иска да си затваря очитѣ прѣдъ истината, че ний даваме на Австрия много повече пари, отколкото вземаме. Сжщата тая Австрия ни прави голѣми заеми, за да можемъ да купуваме за високи цѣни нейнитѣ мърди, та като си вземе пакъ надирѣ паритѣ, да ѝ останемъ, свѣрхъ това, двойно и тройно повече длъжни, отколкото ни е заела.

Ний съвсѣмъ не сме съгласни съ дѣлението кризи на *търговски* и *финансови*, както го прави професора по политическата економия при Висшето училище, г. Данаиловъ. Понятието *финансова* е твърдѣ широко, за да опрѣдѣля специални явления изъ икономическия животъ на народитѣ. При стабилността на единъ държавенъ приходенъ бюджетъ често пѣкти държавната каса тѣрпи парична криза, когато такава е чужда за населението. Расипничеството на разни правителства испраздниха държавната каса и тия правителства се принуждаваха да правятъ заеми отъ тамъ. Може ли да се каже, че отъ когато сме почнали да правимъ заеми и до сега имаме все финансова криза?

Случва се и обратното: населението да нѣма, а държавната каса да е добръ.

Ами търговскитѣ застои, които почти периодически сполитатъ Европа и които сж резултатъ на надпроизводството, чисто търговски кризи ли сж? Ами какъ да нарѣчемъ ония кризи, които сж резултатъ на война и пр.?

Нѣ както и да е, владѣющата у насъ криза е чисто *парична*. Наводнението, сушата и пр. природни стихии намалиха дѣйствително народното богатство, че тѣ съвсѣмъ не сж изключителна причина на кризата. Нимѣ вѣриате, че нѣмаше да има криза, ако не бѣха настѣгивали горнитѣ стихии, и ний и до сега бихме имали плодородие? Махнете се татъкъ съ вашето глупаво жито, което даже е извѣстно на борсата подъ чуждо име? Колко пари струватъ нашитѣ храни при оная конкуренция на Америка, Южна Русия, Влашко и пр.

И така кризата у насъ е настѣпила вслѣдствие извличанието на валутата изъ нашата страна. На всѣкъждъ вий чувате: „нѣма пари“! Да, нѣма пари и нѣма да ги има до тогава, до когато не разберете истинскитѣ причини на тѣхното липсване. А тѣ ще липсватъ постоянно до като чуждата промишленостъ ги извлича безпрѣпятствено изъ България, като не дава на срѣща съотвѣтствено количество, което би било равноцѣнно на наши мѣстни продукти. Ний съвсѣмъ не сме привърженици на учението за паричния билиансъ, нѣ при тая наша митническа, а главно търговско-политическа разгащеностъ не можемъ да не признаемъ, че то има напълно своето приложение въ нашия икономически животъ.

Сега, при такова положение на работитѣ, има ли смисълъ вътрѣшния заемъ, правенъ чрѣзъ одържане отъ заплатитѣ на чиновницитѣ? — Това значи да имашъ единъ грошъ; да одържашъ отъ него десетъ пари, които послѣ пакъ да прибавишъ, за да стане пакъ грошъ и така да продължавашъ да прѣливашъ пустото въ празното, до като най послѣ самъ разберешъ, че си единъ глупакъ. Намъ трѣбва вносъ

на пари отъ внѣ, въ отсъствие на рудници за благороднитѣ метали, т. е. намъ е необходимо за отстранение кризата да прибавимъ нуждното количество пари къмъ ония, които сега имаме, а не да оставимъ и тѣхъ да измѣкнатъ.

Ще ни отговорятъ, може би, че вътрѣшния заемъ е една врѣмenna мѣрка до като се достигне именно онова, което ний настояваме, т. е. до като по начинъ на заемане успѣемъ да привлечемъ въ страната си пари. Това възражение е несъстоятелно.

Най напрѣдъ срокътъ отъ 15 мѣсеца е доста дълъгъ, за да може страната да издържи тая остра криза; послѣ това отпущанитѣ рати отъ заемътъ сж доста малки, за да могатъ да измѣнятъ положението, сж капка въ море и най сѣтнѣ, което е и най главното, тия рати ни се даватъ съ лѣвата ръка, за да бждѣтъ грабнати надирѣ тутакси съ дѣсната ръка. Врѣмennитѣ мѣрки ще ли способствуватъ за отстранение причинитѣ на паричната криза у насъ? Въ състояние ли сж да поправятъ злото? Ако сте въ състояние било съ факти на ръка, било съ научни доводи, да ни отговорите утвърдително, ний сме готови на това мѣсто да ви признаемъ за най разумнитѣ хора на свѣта, нѣ инѣче вий оставате, господа мѣропрѣдприематели все пакъ сжщитѣ дилетанти.

Единствения лѣкъ на раната, която за дълго има да разяда държавния ни и народенъ организъмъ и която може и да гангриняса, е, да не зяпате ту на Истокъ, ту на Западъ и чакате изгрѣвнието на нѣкакви зари, които свѣтятъ, нѣ не сгрѣватъ, а като създадете една разумна, съгласна съ нашитѣ интереси, българска мѣждународна политика, да сложите върху нея международната ни търговска политика, да отърсите отъ гърба на Българския народъ всѣко икономическо опекуство и му помогнете да стане толкова силенъ промишленно, колкото и неговитѣ контрагенти. Това го иска историческия ходъ на нѣщата, въпрѣки най добрата рѣка на разни социални реформатори. Извоювайте своята икономическа самостоятелностъ и вамъ никога нѣма да липсватъ пари. До тогава напраздно ще протѣгате ръка къмъ разни евреи, които ви даватъ, до като ви турятъ най сѣтнѣ цѣли въ своитѣ кесии.

Да се надѣваме ли, че ще ни разберете? — Много сте късогледи, та се съмнѣваме!

Положението на българетѣ въ Турция.

Несносното положение на нашитѣ братя отвѣдъ Рила ни прави да забравяме за врѣме лошото положение на нашето отечество и да видимъ какво се върши въ тая братска намъ страна, потопена въ кърви и сълзи. Прѣди всичко, прѣдъ насъ се испрѣчва грозотата на положението, въ което е поставенъ българинътъ рая. Отъ повдигането на Македонския въпросъ въ пресата, нашето правителство почти нищо не е направило за подобренито участието на жестоко прѣсѣлваното българско население въ тоя кжтъ на общото ни отечество. И днесъ това положение е много по-несносно, отколкото всѣки другъ пжтъ. Най новитѣ свѣдения, които пристигатъ отъ тая братска намъ страна сж едно отъ друго по-поражающи. Тѣ правятъ да настрѣхватъ космитѣ на главата ни; тѣ изваждатъ на явѣ, че прѣсѣлванията срѣщу общо-българското дѣло взематъ, отъ денъ въ денъ, по-широки и крайни размѣри, благодарение на сръбското злато. Сърбитѣ правятъ всѣки денъ нови успѣхи. И не ще е далечъ, може би, денътъ, когато ние ще бждемъ изненадани съ нѣкои събития, които ще се отразятъ най-губелно и върху така измѣченото ни отечество.

Отъ нѣкое врѣме насамъ турската администрация дѣйствува за затвърдяването на сръбското влияние и въ ония мѣста, кждѣ името сърбинъ не се е чувало. И за да се постигнатъ извѣстни успѣхи за сърбитѣ въ това направление, турската административна властъ не се спира прѣдъ нищо. Тя употребява всички простени и непростени срѣдства. И въ това отношение турцитѣ прѣсѣлватъ

свои цѣли, които за никой българинъ не могатъ да бждѣтъ скрити. Турция се опасява отъ успѣха на българитѣ, и за да попрѣчи на българскитѣ претенции, тя въ противовѣстъ на тия наши национални стрѣмления, подпомага сръбскитѣ претенции. Оттукъ имамъ основнието си и жестокитѣ прѣсѣлвания, прѣдметъ на които сж българетѣ въ Македония. Трѣбва да заблѣжимъ, че покрай другитѣ неистовства, покрай ареститѣ на по-сбуденитѣ българи, покрай обесчестяването на беззащитнитѣ дѣвци, покрай растрѣлването на българетѣ по улицитѣ и по срѣдъ бѣлъ денъ, върви и потурчването на българскитѣ дѣвци и невѣсти. Въ Кичево имаме вече случаи на подобни звѣрщини. Двѣ дѣвци и двѣ невѣсти българки сж били насилствено потурчени. И нито протеститѣ на потурченитѣ, нито протеститѣ на тѣхнитѣ бащи и съпрузи, нито протеститѣ на архиерейския намѣстникъ сж били отъ естество да помогнатъ на потурченитѣ.

Въ Велесъ и околнитѣ села сръбската пропаганда съ успѣхъ отваря сръбски училища подъ закрилата на турската властъ. Въ Дойренската, Воденска епархия едно значително число църкви сж отнети отъ българетѣ и прѣдадени на сърбитѣ. Въ Мустафа-Паша каймакамина е отстранилъ членовѣтъ на българската община и е настанилъ други лица нископоклонни еветчин.

На всѣкъждъ неправди, на всѣкъждъ золуми и безчиния. Покрай другитѣ безпжтни работи на турската администрация, потурчването на български дѣвци и невѣсти съставлява перлъ надъ всичкитѣ други безобразия. И нашето правителство мълчеливо прѣгълта тия горчиви хапове, единъ слѣдъ другъ, безъ да смѣе да направи нѣкакви по-енергически протести прѣдъ Високата Порта. По всичко изглежда, че то (правителството ни) е изоставило Македонскитѣ българи на произвола на сждбата, като ги лишава въ най-критическитѣ моменти отъ най-необходимата подкрѣпа. Скопскитѣ българи, които въ продължение на десетина години сж водили борба на легална почва, днесъ сж готови съ кръвта си да защитятъ вѣрата и народността си. На 11 Ноемврий българскитѣ първенци въ Скопие сж подали една телеграма до Великия Везиръ, съ която най-енергически въставатъ противъ домогванията на сърбитѣ, които напълно се подкрѣпятъ отъ властѣта. Тѣ явяватъ, че *българското население е готово до послѣдне издихание да защитава вѣрата и народността си*. Това проявление на самоотверженностъ е знаменателно. И когато българетѣ въ тоя край по единъ такъвъ начинъ изказватъ своята готовност да защищаватъ своята вѣра и народностъ, какво поведение спрямо Турция се налага на нашето правителство? Нимѣ послѣдното трѣбва да стои пасивно и не се застъпва за погазенитѣ права на тия наши братя? И ако въ тия тежки минути нашето правителство не се притече на помощъ и застави турското правителство да тури край на тия гонения и сръбскитѣ домогвания, то кога другъ пжтъ ще може да помогне на общо-българското дѣло, което е готово да рухне и се опропасти? Всѣкакви по-послѣшни мѣрки сж безполезни: желѣзото трѣбва да се чука догдѣто е топло. И ако сръбскитѣ домогвания не се въспржтъ въ началото си, суетни, ще бждѣтъ всичкитѣ по-послѣшни усилия, за да се възвърне първото положение и се осуети постигнатото отъ сърбитѣ.

Всичко това е отъ естество да всѣе загриженостъ и опасения за бждѣщето на тая страна у всѣкого. Дали сжщитѣ чувства ще прѣдизвика това и въ коравитѣ сърдца на днешнитѣ ни управници, ние не допускаме. Да твърдимъ това, имаме основанието си въ грижитѣ и стрѣмленията на управницитѣ ни да опропастватъ съвсѣмъ и така опропащено то ни отечество.

Като сждимъ по хода на събитията въ Македония, ние сме увѣрени, че правителството нѣма присърдце общо-българското дѣло въ тая страна, обогрѣна съ кръвта на толкова самоотвержени борци — родолюбци и оросена съ сълзитѣ на вдовици и сирачета.

Като вземаме прѣдъ видъ, че назначението на Фирмилиана за Скопски Митрополитъ е само отложено, нѣ не и отмѣнено, поради

възбуждането на Македонското население и смутенето въ Цариградъ, ние съ опасения гледаме на бжджето. Тия опасения стават въ пълна увѣреностъ, като вземаме прѣдъ видъ боязливостта на днешния министър на Външнитѣ Дѣла, който въ случая доказва, че е една боязлива баба и нищо повече.

Най послѣ не можеме да скриеме и възможността да се пожертвуватъ тия толкова скъпи български интереси срѣщу едни султански декорации, съ каквито Полубрѣзничкии нѣма щастieto да се гордѣе. Обаче близкото бждже ще покаже, колко сме били прави да допускаме възможността отъ подобна продажба.

Едно противорѣчие въ думи и дѣла.

Не еднѣ пътъ сме били заставлявани да опровергавае измислицитѣ на инспекторитѣ на в. „Бдитель“ по адресъ на бившии общински съвѣтъ и Постоянната Комиссия; не единъ пътъ сме имали случая да указваме на тѣхната несъстоятелностъ, а заедно съ това и злоумишленостъ. И ако това бѣ за насъ една неприятна работа, толкось по неприятно ни е и сега, когато сме принудени да дадемъ гласностъ на факти, които справѣдливо ще възмутятъ всички граждани. Обаче, дългътъ ни на публицисти ни налага тая обязанностъ, колкото и да ни е неприятно да влизаме въ полемика съ хора, които въѣсто да опровергаватъ на основание известни данни, ругаятъ най цинично на лѣво и дѣсно. Знаемъ, че на тия ни редове ще се погледне отъ замѣсенитѣ, като на клюки, плодъ на партизанска злоба, обаче, за неизлишно считаме да прѣдупрѣдимъ читателитѣ си, че ако тия дѣяния бѣхъ извършени отъ частни лица, ние нито най малко бихме ги удостоили съ внимание, защото, прѣди всичко, частнитѣ дѣртовѣ и интереси не ни тревожатъ и нѣматъ мѣстото си въ колонитѣ на единъ общественъ органъ, който има за цѣль да бичува беззаконията, безъ да прави разборъ отъ кои обличени въ властъ лица се вършатъ тѣ. Това правиме още и отъ тия съображения, че сегашнитѣ ни общински натрапени съвѣтници, като опозиция на режимътъ на г-на Д-ръ К. Стоилова, непрѣстанно обвинявахъ общинскитѣ съвѣтници въ гешефти и не се срамѣхъ да имъ прѣписватъ работи, за които тѣ и хаберъ не сж имали. Слѣдователно отъ такива едни ангели (?) и искренни (?) доброжелатели на града, всѣки би очаквалъ да види дѣла, които да гармониратъ съ писаното отъ тѣхъ, и въ които да не се съзира никакъвъ гешефъ. За да испъкне по релефно всичкото несотвѣтствие въ дѣлата и думитѣ на тия патентовани народни доброжелатели (sic) ние ще избориме нѣкои отъ тѣхъ, като поискаме и нуждитѣ обяснения отъ кметството, което е длъжно да направи това, за да удовлетвори общественото мнѣние.

Както знаятъ читателитѣ ни, все по това врѣме миналата година, в. „Бдитель“ излѣзе да обвини кметството, че то отдавало на свои съвѣтници и приближени общинскитѣ доходни прѣдприятия, безъ да укаже нито единъ такъвъ случай или лице. Ние още тогава доказахме съ цифри, че всичкитѣ общински доходни прѣдприятия сж добили много по високи цѣни, отколкото кога и да е било другъ пътъ. Сега ние ще посочимъ единъ случай, чрѣзъ който става явно, че общинскитѣ съвѣтници и приближени взематъ общинскитѣ доходни прѣдприятия по кумпийски. Прѣди нѣколко дни е билъ отдаденъ подъ наемъ общинския доходъ „интизапа“. Даватъ се три офери съ съвършено ниски цѣни, отъ които само една оферта е била за 14000 лева. Най послѣ явява се Ю. Дилчевъ и дава оферта съ цѣна 21,000 лева и съ това попрѣчва, за да не пострада града съ една сума отъ 7000 лева. При пронавеждането на тоя търгъ е билъ и Т. Табаковъ. Слѣдъ свършването на търга, Т. Табаковъ отпразилъ къмъ Ю. Дилчева нѣколко думи, че не си знаелъ интереса, а отишелъ да прѣчи на другитѣ и себе си. Какво означава това прѣдупрѣждение?

Обаче и въпроса на гарата не по малко се експлоатира. Прѣди десетина дена е ходила въ София една депутация, състояща отъ кмета и съвѣтника Т. Бърдаровъ, да моли да се прѣвѣсти гарата до града или да се направи една „слѣпа“ линия, като общали една помощ отъ страна на града въ размѣръ на 40,000 лева. Ние не бихме имали нищо противъ такова едно ходатайство, ако то произлизаше отъ горѣщо желание да се принесе една полза на гражданетѣ и града. Нъ, като

вземаме прѣдъ видъ, че лицата, които ходихъ да ходатайствуватъ прѣдъ Родославова, сж оппозиционери и редактори на единъ вѣстникъ, който бичува дѣлата на сѣция и колежитѣ му, и че на правата на една линия при днешнитѣ финансови затруднения на държавата е невъзможно, ние се просто удивляваме на тая смѣшна командировка, която може да се оправдае само съ желанието да се направи една расходка до София. Смѣшна е, защото кметството не е взело въ съображение извѣстни нѣща, които здравия разумъ не би допустилъ. Ако това ходатайство бѣ направено прѣдъ едно правителство, което въ лицето на Плѣвненския кметъ и другаря му не гледаше свои политически противници и ако държавата не прѣживяше такава финансова криза, тогава и ходатайството би имало шанса за една сполука, вънъ отъ съображението, че „слѣпите“ линии не се правятъ за пътници, а за стоки. Ние не сме били, не сме и сега противъ прѣвѣстванieto на гарата, обаче не можемъ да се съгласимъ, че съ направата на една „слѣпа“ линия, ще се принесе нѣкаква полза на града и гражданетѣ, та да се жертвуватъ за тая цѣль 40,000 лева градски пари. Направата на една „слѣпа“ линия би се оправдало, ако имаше у насъ оборъ на храни. Града ни, днесъ за днесъ, не чувства необходима нужда отъ „слѣпа“ линия, а нужда отъ регулация и постилане улицитѣ съ калдарѣмъ. Дѣтинскитѣ въхищения отъ ползата на „слѣпата“ линия би трѣбвало да отстъпятъ мѣстото си на здравия разумъ, който диктува да не се харизватъ на вѣтъра градскитѣ пари, а да се употребятъ за по цѣлесобразни прѣдприятия.

Безъ да влизаме въ подробно разбирателство, ние ще се ограничимъ да зададемъ на кметството долнитѣ въпроси, като го каниме да не си струва оглушки, а освѣтли гражданетѣ по тѣхъ.

1. Каква сума се похарчи за направата на канала отъ Червенковата чушма до Съръ-пазаръ, който се е вече запълнитъ и какви съображения продиктувахъ направата на тоя безполезенъ каналъ?

2. Не бѣ ли по цѣлесобразно постиланieto на сжщата улица съ калдарѣмъ и отъ странитѣ широки улуди, отколкото направата на единъ каналъ съ 50 с. м. широчина и такава височина?

3. Подъ влиянието на какви съображения се направи каналчето отъ шадравана до моста при касапницитѣ, когато тоя каналъ не служи за нищо?

4. Защо се постлаха съ калдарѣмъ улицитѣ при п. кмета Т. Цвѣтковъ и Н. Габровски, когато, особено послѣдната, е отъ най рѣдко посѣщаванитѣ, а се не постла съ калдарѣмъ улицата, прѣзъ която се прокара канала, която въ дъждовно врѣме е почти непроходима?

5. Защо се отдаде доставката за паренъ ваякъ на Ст. Коларовъ и С-ие за 15,000 лева, когато имаше други лица, които щѣхъ да го доставятъ за 9,000 зл. лева?

6. Защо кметството не обяви търгъ и защо не разгласи това и чрѣзъ вѣстницитѣ, въ който случай щѣше да възложи тая доставка за по-малко отъ 9000 зл. лева?

7. Защо най послѣ не съобщи и на другитѣ конкуренти, които бѣхъ дали офери и задължили общината да ги увѣдоми да взематъ участие въ търга?

8. Каква сума исплати на гжѣвничаритѣ, за да трѣбхъ гжѣвничитѣ отъ главитѣ на гражданитѣ?

9. Каква длъжностъ изпълнява побойника Гено Тодоровъ, който става въ общината само, когато ще получава заплата?

10. Какви и колко командировки сж дадени отъ м-цъ Май до сега и на кои лица?

11. Колко комиссии ходихъ за доставката на водопроводнитѣ тръби и разносикитѣ по комиссии не надминаватъ ли сумата, дадена за тръбитѣ?

12. Каква е цѣната на тия тръби на метъръ?

13. Истина ли е, че кметството е допуснало на съмисленницитѣ си да направятъ събрание въ засѣдателната стая на кметството, за да опрѣдѣлятъ лицата, които вземахъ участие въ конгреса на Стамболовиститѣ?

14. Истина ли е, че кметството е отпустило 650 лева помощъ за испращанieto на повече делегати въ конгреса!

15. Все по сжщето врѣме, ималъ ли е въ София нѣкаква командировка и Т. Цвѣтковъ и градския инженеръ?

16. Какво направи общината съ Бърдаритѣ, които изсѣкохъ дървата на градското бранище „Чобанъ Чукуру“, завѣде ли дѣло, гдѣ и подъ какъвъ № и отъ кога?

17. Къдѣ се намира отъ два мѣсеца и половина

помощникъ кмета Н. Габровски и получава ли за това врѣме заплата?

18. Какви цѣни добихъ търговетѣ за общинскитѣ дѣходи?

19. На кои лица се възложихъ тия търгове?

20. Истина ли е, че общината е купила отъ Марко Карабѣлювъ единъ конь, когото той е купилъ отъ бракуванитѣ военни конѣ за 53 лева, а общината му е платила 250 лева?

21. Ако тоя старъ и негоденъ конь е купенъ, кои лица съставлявахъ комиссията, която го одобри?

22. Истина ли е, че този конь, три дена слѣдъ купуването е умрѣлъ въ пожарната команда и трупа му нощъ е изхвърленъ на полето?

23. Истина ли е, че слугинитѣ въ забавачницата слугуватъ въ домоветѣ на кмета и п. кмета Т. Цвѣтковъ, като покрай другитѣ работи, пержатъ и дрѣхитѣ имъ?

24. Истина ли е, че отъ общинскитѣ дърва сж закарани нѣколко кола и въ домѣтъ на п. кмета Т. Цвѣтковъ?

25. Истина ли е, че за поправката на моста при дѣскарницата на Стояновъ, Върбеновъ сж похарчени 7,000 лева и словомъ седемъ хиляди лева и поправката е извършена по хазайственъ начинъ, и че дървения материалъ е вземанъ отъ съборената джамия, и че за тая поправка не е купено нито едно ново дърво?

Ако кметството не отговори на тия въпроси, ние считаме, че циркулирующитѣ слухове сж вѣрни и ще имъ дадемъ гласностъ.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— **Закриване на болници.** Отъ идущата 1900 год. ще бждатъ закрити болницитѣ въ слѣдующитѣ градове: Луковитъ, Дрѣново, Айтосъ, Киробатъ, Брѣзникъ, Анхило, Сганимака, Борисовградъ, Брѣзово, Ихтиманъ, Кула, Ески Джумая, Османъ Пазаръ, Пещера, Провадия, Радомиръ, Фердинандъ и Тетевенъ. Тѣ сж, ни много ни малко, но тъкмо **18 градове**, които ще бждатъ лишени отъ болници. Това е и една отъ многото реформи, които грамадната либерална партия има да въвежда, за да изпълни точно своята програма, която съдържа и една точка: „**безплатна медицинска помощъ**“. Ний считаме тази мѣрка на нашето правителство, да затвара болници съ цѣль за економия, за твърдѣ крупна и немилостива, понеже е въ врѣда, както на санитарното ни дѣло, но още повече на здравieto на населението. Здравieto и живота на повече сж по скъпи и по мили отъ всичко друго.

— Отъ 1 Януарий 1900 г. ще бждатъ закрити въ административно отношение слѣдующитѣ окржжия: Севлиевско, Ломско, Трънско и Разградско. Никополската околия ще бжде присъединена къмъ Плѣвненския окржжъ, а Севлиевската — къмъ Ловчанския. Всички полицейски околийски пристави ще бждатъ уволнени къмъ 15 Декемврий. За такова едно закриване ний и прѣднитѣ години сме ратували. Ако, обаче, се закрива Севлиевския окржжъ, то защо остава и Ловчанския, когато е далечъ 30 километра отъ Плѣвненъ? И тукъ виждаме едно пристрастно рѣшение на въпроса.

— Въ миналия брой нашия събратъ „Бдитель“ като говореше за отиванieto въ Руссе на Ячо и Данаиловъ, каза, че Г. Данаиловъ, билъ отритнатъ отъ народната партия. Ние сме въ положение да утвърдиме противното, че г. Хр. Данаиловъ отъ никого не е отритванъ, защото и днесъ е прѣдседател на клуба на народната партия. Къдѣ е ходилъ и какво е правилъ, или ще прави, като партизанинъ, не ще се допитва до г. г. редакторитѣ на спомѣнатия вѣстникъ.

— Помнятъ читателитѣ, че в. „Бдитель“ бѣ подигналъ въпросъ, защо Г. Цв. Кузовъ е редакторъ на в. „Зл. Панига“, когато живѣялъ постоянно въ гр. Плѣвненъ, а не въ Луковитъ, гдѣто излизалъ „Зл. Панига“; обръщаха даже и вниманието на прокурора. Ние запитваме пакъ днесъ, кой редактира днесъ в. „Бдитель“, когато Г. Цв. Крайвановъ живѣе постоянно въ София отъ 10 Октомврий. Какво мисли за това прокурорството?

— Въ София, ходиха миналата недѣля градъ кметъ Г. Юрдановъ и Т. Бърдаровъ, редакторъ на в. „Бдитель“, за да дѣйствуватъ прѣдъ правителството за прѣвѣстване на гарата по близо до градѣтъ. Противъ такова едно прѣвѣстване и ходатайствувание и ние не сме противъ, но дали е врѣмето

добър избрано, както и лицата, които ще дѣйствуватъ за това, това е въпросътъ, който ни интересува. Ние намѣрваме, че най лоше врѣме днесъ сж избрали. Първо за това, че държавата днесъ не може да похарчи и 1000 л., второ, хората, които се отише да дѣйствуватъ, сж лица съвършено неблагоприятни на днешното Мин-во. И защо тогава се харчатъ толкова пари, когато въ градската касса нѣма и 10 лева, или само да се намѣрваме на работа? —

— Питаме, истина ли е, че моста до дѣкарницата на Г. г. Стояновъ Върбеневъ, работенъ по хозяйственъ образъ е стигналъ 7 х. л. или седемъ хиляди лева?

— В. „България“, „Търговски вѣстникъ“ и др. съобщихъ, че на 18 т. м. ще се даде въ града ни единъ концертъ въ салона на градското читалище „Съгласие“.

Ние ще направимъ своитѣ бѣлѣжки по самата вечеринка по послѣ, а сега, като слушателъ на репетициитѣ, ще си позволимъ да прѣпорѣчаме тая вечеринка на Плъвенскитѣ граждани, и да ги увѣримъ, че тѣ ще изнесатъ отъ нея най добритѣ впечатления.

Особено приятно впечатление прави дамски хоръ „Что ти вѣтре“ и мъжския хоръ: „Ловджийска вечерня пѣснь“ изъ Велхелмъ Телъ отъ Русии и Интродукцията изъ операта Карленъ, която ще свири военната музика.

Нашата прѣпорѣка добива толкова по голѣмо значение, като се вземе въ съображение, че всичкитѣ пиеси ще се дережиратъ отъ г-на А. Мацакъ, капелмейстеръ на музиката на IV пѣхотни Плъвенскій на Н. Ц. Височество Прѣстолнаследника Князь Търновски полкъ.

Вѣрваме, че вечеринката ще бѣде удостоена отъ всичкитѣ ни граждани, толкова повече, че и цѣльта е благотворителна — въ полза на бѣднитѣ ученици.

— Десетѣка заложенъ. Много скоро излѣзе цѣлѣта на лице, съ което днешното правителство прокара насилствено на първо четение закона за десетѣка. То (правителството) е заложило вече десетѣка за идущата 1900 година срѣщу отпущането единъ авансъ отъ 10—15 милиона лева. Всичко показва, че днешното батакчийско правителство е рѣшило да опростати съвършено България и да забатачи работитѣ до толкова, щото ни слѣдъ години да не могатъ да се оправятъ.

— Митингъ. На 12 т. м. въ София се приготвяла единъ митингъ отъ всички опозиционни фракции за обсъждане дѣлата на днешното крѣваво правителство.

— В. „Новое врѣме“ е повдигналъ въпроса, че вслѣдствие пострѣйката линията Багдатъ, Русия трѣбва да окрѣпи пристанището Бургазъ и да испрати въ него своя флота. Да ли нашето правителство е сезирано съ тоя въпросъ, ние не знаемъ, обаче доущаме, че това е едно мѣние на руския вѣстникъ „Новое врѣме“, което не се сподѣля отъ правителственитѣ кръгове въ Петербургъ. Ще чакаме разяснения отъ официоза „Н. Права“.

— Спечелилъ благоволение. Колко сж непризнателни избирателитѣ отъ Луковитската околия, а особено опозиционеритѣ, за гдѣто тритѣхъ полиции: Луковитската, Орханйиската и Пирдопската испратихъ въ Народното събрание, като народенъ избранникъ, Пою Табаковъ? Човѣка се ползува съ уважение (?) и туй си е то! Никой другъ освѣнъ него не се ползува съ привилегията да бѣде супа въ министерската стая при Народното събрание. Това значи да има човѣкъ яхърджийско възпитание! П. Табаковъ мисли, че се намира още въ Мрѣвкова ханъ яхърджия, та сѣда да бѣде, гдѣто завърне. По голѣмо благоволение не би си спечелилъ и Иванчо Убевъ, достойния (?) избранникъ на грубата полицейска сила на 5 Декември т. г.

— Достоенъ прѣдставителъ на соподжилъка. Тия дни Луковитската околия се сподоби съ още единъ прѣдставителъ отъ рода на сойкитѣ. Това свѣтило (?) е македонецъ и живѣе отъ 15 години въ Луковитъ. Карриерата си негово мусикословѣнейше животно е почнало отъ разселенъ въ Мировото сѣдилище въ Дърманци. Отъ тая длъжностъ е билъ изгоненъ, поради опита му да изнася една турчанка при дирението на нѣкакви справки. Слѣдъ тоя подвигъ Радославовъ приятелъ се прѣселилъ въ Луковитъ, гдѣто дълги години се е търкалялъ, като метачъ по адвокатскитѣ писалища. За сега е достигналъ до най-високото стѣпало въ своята кариера-помощникъ адвокатъ и полицейски избранникъ. Честитимъ на Радосла-

вова новия му избранникъ. Увѣрени сме, че и Иванчо ще се отличи като Пую. Ако първия обѣдва и вечеря въ министерската стая на Народ. събрание, то втория несъмнено ще обѣдва и вечеря на прѣдседателската маса. Такива сж хората на Радославовъ. *Не видятъ бо, що творятъ.* Отъ едни умствено убоги хора друго не може и да се очаква. Страхъ ни е, обаче, догдѣто Иванчо каже либеллии, да не се затвори чаршията.

— На Нино Христовъ отъ с. Орѣховица прѣди нѣколко дена е закланъ единъ волъ. Главата на вола е била хвърлена въ рѣката „Искъръ“. Притежателя намѣрилъ, както трупа, така и главата на вола и ги занесълъ въ общината, обаче послѣдната не взела никакви мѣрки. Трѣбва да се знае, че общин. управници сж стамболовисти. Управия не ли?

— На Христо Мариновъ, жителъ отъ сѣщето село, е обранъ дюкена на 6-й срѣщу 7-й т. м. чрѣзъ счупване куфѣра на дюгения. Пострадавшия намѣрилъ една бравда, съ дръжката на която е дѣйствувало. Тая бравда пострадавшия прѣдалъ, като всестовно доказателство на общинското управление, обаче, послѣдното омицѣло по бравдата всичкитѣ улики и я испратило въ околийското управление. Бравдата принадлежи на п. кмета въ селото и съ нея братътъ на сѣщия, Недко Мариновъ, е разбилъ дюкена. Повече отъ 20 лица сж видѣли самата бравда въ какво положение се е намѣрвала. Сѣщия Недко Мариновъ не за пръвъ пѣтъ се лови по подобни кражби, нѣ благодарение застъпничеството на брата си, е оставенъ ненаказанъ.

— Срамно и безобразно е распорѣждането на полицитѣ, гдѣто е застапила проститѣ и бѣдни стражари да купуватъ ликовецѣ на Радославовъ, именувемъ *Българоубицеца*. Единъ стражаръ, който получава 40—50 лева, прѣхрѣнъ съ тѣхъ цѣло домоцѣдие, да го заставащъ да купува портрета на единъ архисопадѣжия, това е повече отъ възмутително. Заплашвани сж биле, че ще бѣдѣтъ изгонени, ако не купятъ, или който е грамотенъ, ако не бѣдѣлъ аботъ на Н. Пр. Освѣнъ, това имаме свѣдѣния, че и общинитѣ сж биле застапени да купуватъ този ликъ, а да връщатъ вѣстника ни, както и в. „Бдѣтель“, защото бѣде опозиция. Ние съвѣтваме общинскитѣ кметове, които познаваме като хора самостоятелни, като изключиме Д. Дабинския, да върнатъ или испхърлятъ портрета на Василъ Българоубицеца, защото е срамно и безобразно да държишъ лава на единъ Неронъ, който е провъзгласенъ за Българоубицеца. —

— Обръщаме вниманието на Окол. Началникъ, на Окр. Управителъ, да распита и забрани, да не се свеждатъ пощемъ публични жени въ учасѣка. Не ще бѣде зѣлъ да се разсѣдва и за случая съ слугинята на Вѣлковъ (бръшнаръ), защо е била държана цѣла нощъ прѣди нѣколко дни.

— Окрѣжния сѣдъ прѣмѣсти сѣдалището си въ с. Махлата, гдѣто ще има да разгледа многопущното дѣло на Хр. Консантиновъ, което миналата година Нар. Права искара за политическо. Резултата ще разкрие, че кръщелкитѣ, ала Кръстановъ, не сж друго нищо, освѣнъ едни алармаджии, които гледатъ само чрѣзъ това да се прочуѣтъ. —

— Днешнитѣ властующи употребяватъ всевъзможни, простени и непростени, срѣдства да лѣжатъ нашитѣ приятели, че тамъ, гдѣто общинитѣ не сж отъ тѣхнитѣ новокръстени Радослависти, а стамболовисти, ще ги бламиратъ, та ги заставалявали да правятъ дружинки и тогава щѣли да расгурятъ стамболовитѣ общини, а на тѣхно мѣсто ще наредятъ наши приятели. Ние съвѣтваме нашитѣ приятели да се нехващатъ на това самодѣйско хоро съ соподжилѣтѣ, които въ Плъвенъ нѣматъ цѣна, колко една счупена лада, и, ако нѣкои има, които да сж се излагали, съвѣтваме ги да си оттеглятъ подписитѣ, като зети съ измама.

— Г. Янко Забуповъ, редакторъ на в. „Землед. Защита“, и едновременно землед. надзирателъ, който има добрината да устрои въ нѣкой села *дружинки* отъ земеделци, билъ прѣмѣстенъ въ Силистра на сѣщата длъжностъ. Ние вѣрваме че Г. Забуповъ нещѣ иде, защото тукъ е ангажиранъ, освѣнъ сж вѣстника, но и съ устроиването на единъ новъ лозовъ расадникъ. Очевидно, че неговото прѣмѣстване се дължи на силната агитация, която развиваше милостѣта му по устроиване на дружинкитѣ и свикването земеделчески конгресъ, който се тъкми на 28, 29 и 30 Декември. Това прѣмѣстване се дължало на приятеля му Цв. Каравановъ и Т. Щирковъ, нар. *прѣдставители*. —

— Какви сж радославовитѣ кандидати за народни прѣдставители. Въ прѣдстоящия изборъ за народни прѣдставители въ Луковитската околия е билъ единъ отъ сериознитѣ кандидати и Петръ Бояджиски.

За да се избавятъ отъ претенциитѣ на тоя свой другаръ, Радославовитѣ петъ души послѣдователи въ Луковитъ се обхрнали съ молба къмъ министра на общественитѣ згради, пѣтищата и съобщенията да назначи П. Бояджиски за кантонеръ. Това ходатайство било удовлетворено отъ Тончева прѣди 5-й Декември. Петръ Бояджиски билъ назначенъ за държавенъ кантонеръ, вслѣдствие което се отказалъ и отъ претенциитѣ си да бѣде избранъ за народенъ прѣдставителъ. Това ни дава понятие за стойността на избрания И. Убевъ. Ето какви сж послѣдователитѣ на Радославовъ въ Луковитската околия и то тѣзи, които се считатъ за горгоръ-башии. Една служба държавенъ кантонеръ ги задоволява напълно. И тоя субектъ е отъ млада и идеална (?) България.

— При заминаването на Княза за София, отъ вѣдъ Мездра, се откъртила отъ височинитѣ една канара, която запушила пѣтя. Тая канара паднала 2—3 секунди слѣдъ заминаването на княжеския тренъ. Вслѣдствие на това трѣна, който идеше отъ София, закъснѣ цѣли 4 часа, догдѣто се пробие пѣтътъ и мине. Сѣщо такова падание на канари се е случило прѣди нѣколко дена. Врѣмето е било мъглаго и машиниста не е могълъ да види, че на релситѣ лежи единъ голѣмъ камѣкъ. Машината се ударила въ камѣка и всички служачи и пѣтници, които стоели правни, испадали на мѣстата си. Отъ силата камѣка се лѣзналъ по релситѣ и машиниста далъ знакъ за спрѣние. Догдѣто да се спрѣ трѣна другъ единъ камѣкъ падналъ съ такава сила, че насмалко щѣлъ да обърне трѣна въ р. „Искъръ“. Едната сгрѣна на едно купе отъ II класъ отъ удара се е вдала на вѣтрѣ съ 5—6 сантиметра. Отъ удара машината се поврѣдила, та слѣдъ очистването на пѣтя, трѣна едва стигналъ до Елисейна. Оттукъ телеграфирани за друга машина, която слѣдъ два часа пристигнала. Трѣна дойде на Плъвенската гара съ 4 часово закъсѣние.

— Пѣтници, прѣстигнали отъ София, на 9 т. м. расправятъ, че началницитѣ по трѣноветѣ и машиниститѣ, за да правятъ икономия, не пуцали пара, да отопляватъ вагонитѣ. Пѣтницитѣ молили да се отопляватъ вагонитѣ, обаче началника на трѣна и кондукторитѣ заявявали, че трѣбитѣ били замръзнали. Вагонитѣ сж биле отоплени едва отъ Червени Брѣгъ къмъ Плъвенъ. Види се, и това е една стѣпка отъ правителството на Радославовъ да се докаже на българскитѣ граждани, че българетѣ не могатъ да управляватъ желѣзницитѣ, та да може да се отдадѣтъ по лѣсно въ чужда експлоатация.

— Въ града ни се е съставило антисемитическо дружество. Пожелаваме му успѣхъ. Въ слѣдующия брой ще се повърнемъ по тоя въпросъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЪБЕНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 14768

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Староселското землище, а именно:

1) Кѣща „Циганската махла“ напрана ена отъ керепичъ, покривъ сламенъ съ пристройка нѣщо като дугентъ, покривъ керемиденъ, дворно мѣсто 1 1/2 декара, оцѣнена за 50 лева.

Горний имотъ принадлежи на Абдурманъ Ибраимовъ отъ с. Староселце не е заложена, продава се по възисканието на Юрданъ Илиевъ отъ сѣщето село за 140 л. 60 ст. лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 664 на Плъвенскій Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка. Разглѣждането книжката и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ, 29 Септември 1899 год.

Дѣло № 1315/97 год. 2—2

Сѣдебенъ Приставъ: Х. Ив. Мускуровъ

№ 10717

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящъ се въ Пелишатското землище а именно:

1) Една кѣща въ с. Пелишатъ (среди село церковна махла) покрита съ слама и прѣстъ съ двѣ отдѣления за живѣние, при кѣщата въ двора има сая, оцѣнена за 150 лева.

Горния имотъ принадлежи на Митю Тодоровъ отъ с. Пелишатъ не е заложенъ продава се по възисканието на Ангелъ Тодоровъ отъ с. Пелишатъ за 150 лева, лихвитъ и разноскитѣ по изпълнителния листъ № 2497 на Плъвенскій Окол. Мир. Сѣдия.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣждането книжката и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцелярията ми. гр. Плъвенъ, 19 Ноември 1899 год.

Дѣло № 272/99 год. 2—2

Сѣдебенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

Отговоренъ редакторъ: Г. М. Георгиевъ.